

langt bort fra Sagen. Der er derimod et Punkt i hans Foredrag, til hvilket jeg troer at burde knytte en kort Bemærkning. Den ærede Rigsdagsmand meente, at man ikke burde opgive det Allermindste af sine Rettigheder; dem skulde man holde fast paa. Jeg er fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand i, at man ikke skal opgive den Ret, man har; men jeg søger til, man skal med ligesaa stor Varsomhed vogte sig for at ville tilegne sig Rettigheder, som man ikke har. Den ærede Rigsdagsmand meente, at min Feil laa deri, at jeg kun havde læst Begyndelsen, men ikke Slutningen af § 53 i Grundloven. Jeg troer, at man, naar man læser Paragraphens Slutning igjennem, skal indrømme, at den paa det Nøieste staaer i Forbindelse med dens Begyndelse. Det hedder nemlig i Slutningen: „Det aarlige Statsregnskab med Revisorernes Bemærkninger forelægges Rigsdagen.“ Her er kun Tale om Statsregnskabet og Revisorernes dertil knyttede Bemærkninger. Det er den selvfamme Betragtningssmaade, som indeholdes i Begyndelsen af Sen, hvor Revisorernes Virksomhed bestemmes at skulle begynde, naar Statsregnskabet er tilstede, og naar den ærede Rigsdagsmand meente, at det egentlige Point laa i Ordet „Beslutning“ og gav Anvisning paa at lade være at tage Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet, saa troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand netop betraadte den Vej, som han ofte og med god Grund har advaret mod at gaae, thi saa forsøger han, efter min Formening, ad Omveie at naae et Maal, hvilket han ikke troer at kunne naae ved at gaae den lige Vej. (Tscherning: Det gjør jeg altid; naar jeg ikke kan naae Maalet ad den lige Vej, seer jeg at naae det ad Omveie).

Ja, men den Slags Omveie har noget meget Betænkeligt ved sig og der er Ingen, det siger jeg som min oprigtige Mening, der har større Fortjeneste af at have advaret imod at gaae slige Omveie her i Salen, end netop den ærede Rigsdagsmand. Hvis Rigsdagen vil benytte den Myndighed, den har til at tage Beslutning om Statsregnskabet til derved at fremtvinge Resultater, som ikke stemme med Grundlovens Bestemmelser, saa begiver Rigsdagen sig paa Afvei og giver Statsrevisionen en anden Stilling, end den efter Grundlovens § 53 har faaet. Ved af saadanne Grunde at nægte at tage Beslutning om Regnskabet misbruger Rigsdagen sin Myndighed; men det bør den vel vogte sig for at gjøre.

Tale: Jeg skal blot bemærke, at naar samme § har vist sig næsten ubrugelig, saa maa man see at gjøre den brugelig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

Tscherning: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der nedfattes et Udvalg paa 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmig med 55 Stemmer.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag.